

ДОСЛІДЖЕННЯ ПРОБЛЕМИ ВІДНОШЕННЯ СТУДЕНТІВ ДО ЗАНЯТЬ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ

Автором проведено дослідження проблеми відношення студентської молоді до занять з фізичного виховання у вищих навчальних закладах України.

Фізична культура і спорт у сучасних умовах мають велике соціально-економічне значення як для суспільства, так і для кожного окремого студента, оскільки заняття фізичними вправами розвивають, вдосконалюють багато важливих соціальних і біологічних рис, здійснюють прогресивний вплив на гармонійний розвиток і виховання студентства. Разом з тим, фізичне виховання передбачає виховання стійкої мотивації та потреби у молоді до здорового способу життя і досягнення відповідного рівня психофізичної підготовленості.

***Ключові слова:** проблема, студентська молодь, фізичне виховання, вищий навчальний заклад, соціально-економічне значення, суспільство, психофізична підготовленість.*

Постановка проблеми та її зв'язок із важливими науковими та практичними завданнями. Фізична культура та спорт мають у сучасних умовах надзвичайно високу соціально-економічну значимість для суспільства у цілому і для окремого студента зокрема, оскільки заняття з фізичного виховання розвивають, удосконалюють багато важливих соціальних і біологічних якостей людей, здійснює прогресивний вплив на гармонійний розвиток і виховання студентської молоді. Діючий Указ Президента України від 09 лютого 2016 року № 42/2016 "Про Національну стратегію з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року "Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація" [11] та Постанова Кабінету Міністрів України від 09.12.2015 року № 1045 "Про затвердження Порядку проведення щорічного оцінювання фізичної підготовленості населення України" [5], а також листа Міністерства освіти і науки України від 05.05. 2017 року № 1/3-247 "Щодо проведення щорічного оцінювання фізичної підготовленості студентів" стали серйозними державними документами, які сприяють підвищенню ефективності навчально-виховного процесу з фізичного виховання студентської молоді у вищих навчальних закладах України, формуванню стійкої мотивації у студентів потреби щодо підвищення рівня фізичної підготовленості, потреби дотримання вимог здорового способу життя, зміцнення здоров'я і досягнення необхідного рівня психофізичної підготовленості.

Сучасна демографічна ситуація в Україні, яка за визначенням ЮНЕСКО є країною вимираючого етносу, зростання рівня захворюваності населення, відставання українців за показниками тривалості життя порівняно з населенням провідних країн світу зумовлюють необхідність першочергового вирішення проблеми зміцнення здоров'я людини як найвищої соціальної цінності. За таких умов особливу роль відіграє формування здорового способу життя, важливим чинником якого є рухова активність. В умовах навчання студентської молоді у вищих навчальних закладах важливою складовою здорового способу життя є *фізичне виховання* [1, 3].

Більшість фахівців вважає, що справжній рівень психофізичної підготовленості випускників вищих навчальних закладів не відповідає сучасним вимогам життєдіяльності і промисловості. Ця тенденція була підтверджена і під час морфологічного аналізу стану здоров'я та фізичної підготовленості студентів вищих навчальних закладів України, професійно обумовлених захворювань, травматизму в представників екстремальних, масових і творчих професій, порушень у виробничих технологічних процесах, пов'язаних з недостатнім рівнем прояву фізичних і психічних якостей випускників [2, 8, 10].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Здоров'я кожного наступного покоління має поліпшуватися у зв'язку зі зростанням рівня технізації умов праці життя. Але тут проявляється багато чинників, про які раніше наше суспільство й не здогадувалось. Найбільше занепокоєння викликає те, що деякі з них, провокуючи виникнення, розвиток і негативне протікання різних хвороб, починають інтенсивно діяти вже в молодому віці (так звані фактори ризику). Серед них – пришвидшення виробничих процесів і життя, швидка зміна екологічної ситуації, гіподинамія та зростання нервово-психічних напружень; збільшення інформаційного потоку і навіть природні катаклізми і регіональні конфлікти. Все це сприяє омолодженню багатьох хвороб, які раніше були властиві лише людям старших вікових категорій [1].

У цей, надзвичайно важкий час, фізична культура і її складова фізичне виховання у вищих навчальних закладах набувають особливого значення. Нині необхідно зрозуміти, що сучасна орієнтація на творче засвоєння фізичної культури майбутнім фахівцем, воїном Збройних Сил України чи Національної гвардії, потребує впорядкованої системи впливу на його інтелектуальну, емоційно-вольову і практичну діяльність. Це дає змогу говорити про фізичне виховання рекреаційно-відновлювальна дисципліна, як важливий засіб формування особистості, громадянина, майбутнього фахівця і захисника Вітчизни, цілеспрямований педагогічний процес, залучення студентської молоді до цінностей загальнолюдської фізичної культури та відродження національних традицій. Поліпшення якості занять із фізичного виховання дає можливість уникнути значних фінансових витрат, пов'язаних із забезпеченням здоров'я та безпеки студентської молоді [8].

Про це відзначається і у Національній стратегії з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року "Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація", де зокрема відзначається: "Модернізація в навчальних закладах системи фізичного виховання (а не ліквідація), яке має бути органічно поєднано з іншими компонентами здорового способу життя; посилення відповідальності керівників навчальних закладів за забезпечення, розвиток і модернізацію фізичного виховання та належний рівень рухової активності; забезпечення медико-педагогічного контролю за фізичним вихованням дітей у загальноосвітніх навчальних закладах".

Історично сформований в Україні державний менталітет, традиції та особливості культурно-етичних взаємовідносин у суспільстві потрібно узгоджувати з вимогами Болонської декларації, з технологією викладання навчальних дисциплін, їх кількістю і змістом. Разом з тим, необхідно відмітити, що відсутність аналогічної за змістом дисципліни в структурі навчальних планів західних університетів поки що не є підставою для вилучення фізичного виховання з навчальних планів вищих навчальних закладів України. Копіювання навчальних планів провідних європейських університетів, ігнорування рівня сучасного матеріально-технічного забезпечення наших вищих навчальних закладів може не тільки зашкодити розвитку фізичного виховання у вищій школі, що за нинішнього керівництва МОН України відбувається, а й дискредитувати в Україні ідею загальноєвропейського освітнього простору [7, 9, 11].

Орієнтація на самостійну роботу за рахунок практичних занять передбачених навчальними планами не є сьогодні прийнятною для фізкультурних дисциплін, оскільки розвитку фізичних якостей і формування рухових навичок можна досягнути тільки через систематичні заняття, а зробити це без викладача або інструктора неможливо. Основними принципами, що необхідно покласти в основу розвитку фізичного виховання, враховуючи специфіку навчальної роботи та побуту студентів, мають стати достатність і гнучка варіативність.

Міністерством освіти і науки України здійснює шаблонне, механічне перенесення досвіду окремих іноземних університетів, але не враховується суттєві відмінності реалій вітчизняних вищих навчальних закладів щодо мотивації студентської молоді до зміцнення здоров'я та фізичної підготовленості засобами фізичного виховання, забезпеченості спортивними базами, різний рівень вмотивованості молоді до використання сучасних видів активності під час дозвілля тощо. Вказаний підхід може призвести до повної руйнації системи фізичного виховання студентів, закриття рекреаційно-відновлювальної інфраструктури ВНЗ України та інших негативних наслідків.

У молоді європейських країн з дитинства виховується мотивація щодо фізичного вдосконалення, а в Україні – відразу, зневагу до фізичної культури та спорту як з боку депутатів Верховної Ради України, так і НПП вищих навчальних закладів, батьків та молоді. Нині в Україні очільники ВНЗ і не думають виконувати Постанову Верховної Ради України від 19 жовтня 2016 року № 1695-VIII "Про забезпечення сталого розвитку сфери фізичної культури і спорту в умовах децентралізації влади", Указ Президента України від 09. 2016 року № 42/2016, Постанову КМ України від 09.12. 2015 року № 1045 майже жоден ВНЗ не виконує. Кафедри фізичного виховання як ліквідовувались за правління Квіта С.М., так і продовжують ліквідовуватись при правлінні Л.М. Гриневич.

У своїй масі у вищих навчальних закладах працюють самовмотивовані особистості, які роблять свою справу добре не за зарплатню і не за страх покарання, а тому що їм це цікаво і тому, що вони вважають, що це важливо і необхідно. Як же знизити робочу і творчу мотивацію таких людей? Їх треба принизити. Принизити так, щоб виникла жорстока образа на систему, якій вони служать. Загострене почуття справедливості, зазвичай притаманне самовмотивованим людям, у даному випадку зробить свою чорну справу – вони не зможуть як раніше служити системі, яка їх незаслужено принизила.

Такі дисципліни, як музика, співи, фізичне виховання і образотворче мистецтво не є розумовим навантаженням на студента. Вони, навпаки, сприяють розвантаженню розумової напруги, є рекреаційно-відновлювальними дисциплінами.

Про те, що заняття з фізичного виховання мають відновлювальне та рекреаційне значення, і їх необхідно включати до розкладу занять додатково до встановленого загального обсягу навчальних годин на тиждень, відмічалось у листі МОН України за підписом Першого заступника міністра В.О. Зайчука

"Про організацію занять з фізичного виховання у вищих навчальних закладах України" від 19 квітня 1996 року № 1/11-637. Лист адресувався ректорам (директорам) вищих навчальних закладів України.

Біологічна деградація виду, яка є прискореним темпом старіння популяційним зниженням "кількості" здоров'я (життєспроможності), епідемії хронічних неінфекційних захворювань, зниженням репродуктивної функції населення. В Україні ці процеси найбільше відображені. Так, якщо у Голландії середні відмінності між паспортним і біологічним віком складають 15 років, то серед студентської молоді України – 30 років (біологічний вік 17-річних студентів-дівчат 40, юнаків 55 років) [7, 8].

Зазначена проблема особливо загострилась останнім часом в умовах імплементації Закону України "Про вищу освіту" та відповідних рекомендацій (лист МОН України від 13.03.2015 р. № 1/9-126), де визначено: "... Заняття з фізичної культури в спортивних секціях (необхідно розуміти, заняття з фізичного виховання у навчальних відділеннях) можуть бути організовані як факультативи (тобто за бажанням студентів; у загальне число кредитів ЄКТС і до навчальних планів не включаються форм підсумкового контролю не мають) ...".

Нині народ України у війні із Росією змушений боротись за територіальну цілісність держави. Як свідчать бійці АТО, багато наших патріотів фізично і психологічно не готові до надважких випробувань на полі бою.

Виведення дисципліни "Фізичне виховання" із переліку обов'язкових дисциплін у вищих навчальних закладах, є допомога агресору у знищенні України як незалежної держави. У цей же час, в Росії на фізичне виховання у ВНЗ передбачено 400 годин. Доречно навести приклади і в інших країнах: Казахстані – 450, Республіці Білорусь – 560, США – 384, Китаї – 560 години з виконанням державних тестів із фізичної підготовленості наприкінці кожного курсу і здачі екзамену наприкінці 4-го курсу, Польщі – 60 годин за вибором виду спорту (обов'язковий залік).

Два року війни засвідчив надзвичайну важливість фізичної підготовки майбутніх воїнів-захисників нашої Вітчизни, які отримують базову фізичну підготовку саме під час практичних занять із фізичного виховання у вищих навчальних закладах.

У Положенні про організацію фізичного виховання і масового спорту у вищих навчальних закладах (затвердженого наказом МОН України від 11.01. 2006 р. № 4, який зареєстрований у Мінюсті України від 10.03. 2006 р. № 249/12123) визначено: "*Включити в навчальні плани ВНЗ з усіх спеціальностей обов'язкові заняття з фізичного виховання протягом усього періоду навчання, за винятком останнього випускного семестру, обсягом 4-х годин на тиждень*".

Виключення фізичного виховання із навчальних планів ВНЗ і галузевих стандартів є геноцидом чиновників відносно майбутнього нашої країни – студентської молоді.

Усе це передбачає моніторинг системи цінностей студентів, вивчення потреб і мотивів щодо вибору різних форм і засобів фізичної культури.

Мета дослідження. Виявити відношення студентів до занять з фізичного виховання і цінностям особистого здоров'я для формування оптимальної програми занять з фізичного виховання у вищих навчальних закладах.

Методи дослідження. В роботі використовувались такі методи дослідження, як: теоретичний аналіз, систематизація, проведення анкетування, узагальнення даних науково-методичної та спеціальної літератури.

Результати дослідження та їх обговорення. Вивчення системи цінностей студентів проводилось за допомогою анкетування [6, 9, 10]. Анкета являла собою 60 стверджень по 3 пункти на кожен ціннісний орієнтацію, оцінка проводилася за 5-бальною шкалою. Респондентами виступали студенти 1 курсу Національного університету біоресурсів і природокористування України у кількості 339 осіб (171 юнак та 168 дівчина).

Доведено, що цінність здоров'я визначається студентами як дуже висока, 1-2-е місце у загальному рейтингу серед 20 загальнолюдських. Юнаки поставили його на 1-е місце, дівчата на 1-2-е поряд із такою важливою орієнтацією, як прив'язаність та любов, яка у юнаків посідає 4-е місце.

Сучасні студенти дуже високо оцінюють систему вищої освіти. Тому, професійні якості і особистий ріст займають у юнаків – 2-е і 3-е місце і 3-4-е серед дівчат. Дальше, у порядку зниження значимості, розміщуються наступні цінності: автономність – 5-е місце; яскраві враження від життя – 6-е місце у дівчат і 7-е місце у юнаків; матеріальний успіх – 6-е місце у юнаків і 8-е місце у дівчат; свобода, відкритість, демократія у суспільстві – 8-е місце у юнаків і 9-10-е місце у дівчат; моральні якості – 7-е місце у дівчат і 9-е місце у юнаків; міжособистісні контакти і спілкування – 9-10-е місце у дівчат і 10-е місце у юнаків; цікава робота – 11-е місце; влада і вплив – 12-е місце у юнаків і 14-15-е місце у дівчат; слугування людям – 13-е місце; безпека і захищеність – 11-12-е місце у дівчат і 14-е місце у юнаків; чутливі задоволення і насолодження – 15-е місце у юнаків і 18-е місце у дівчат; відомість – 16-е місце у юнаків і 17-е місце у дівчат; привабливість – 14-15-е місце у дівчат і 18-е місце у юнаків; багатство духовної культури – 16-е місце у дівчат і 17-е місце у юнаків; багата духовно-релігійне життя – 19-е місце у юнаків і 20-е місце у дівчат; суспільно-політична діяльність – 19-е місце у дівчат і 20-е місце у юнаків.

Результати проведеного дослідження дають змогу побічно оцінити рівень фізичної культури особистості опитаних як не високий. Студенти, на жаль, не пов'язують підтримання високого рівня здоров'я і фізичної підготовленості з успішністю в реалізації реальних для них цінностей, таких як підготовка до майбутньої професійної діяльності, професіональні якості, особистий ріст.

Дослідження також проводились за допомогою анкетного опитування щодо відношення студентів до занять з фізичного виховання. Отримані дані свідчать про те, що основним позитивним мотивом для більшості студентів-юнаків є покращення здоров'я, для дівчат – мати красиву фігуру. Потім слідують: мотиви – покращення самопочуття, активності, настрою; бажання мати гарну фігуру; бажання розвивати фізичні якості; бажання виховувати волю, характер та інші риси характеру. Менш цінними мотивами занять фізичною культурою та спортом для студентів є досягнення високих спортивних результатів, спілкування, залучення до занять фізичними вправами членів своїх родин. Таке розміщення мотивів свідчить про більш високої привабливості для студентів тренування оздоровчої спрямованості, діючим переконанням щодо несумісності досягнення спортивних розрядів із навчанням у вищому навчальному закладі, про бажання самоудосконалюватися, про важливість емоційного іону занять. При цьому практичне виключення цінності у вигляді спілкування, замкнутості, концентрування сучасних молодих людей на собі виключає спрямованість занять фізичними вправами у групі. Це можна помітити і у небажанні залучення до занять фізичними вправами членів своєї родини, що також свідчить про низький рівень фізичної культури та відсутності належного прикладу у сім'ях. Однак лише розуміння значимості фізкультурної діяльності у збереженні і зміцненні здоров'я, у підвищенні рівня фізичної підготовленості не забезпечує належного залучення у дані процеси.

Отримані результати анкетного опитування свідчать ще й про різне сприйняття юнаками і дівчатами самої дисципліни "Фізичне виховання". На наш погляд тут проглядаються недоліки загальноосвітньої школи та педагогічного колективу. Наприклад, 35,6 % юнаків виявили бажання щодо виключення фізичного виховання із розкладу навчальних занять, і лише 17,3 % дівчат у цьому їх підтримали. Дещо подібна відповідь у студентів збігається при відповіді на запитання "Чи потрібно замінити практичні заняття з фізичного виховання на факультативні заняття?" Позитивну відповідь "Так" дали 67,3 % юнаків і 57,1 % дівчат. Такі відповіді десь можна пояснити тим, що у школі у спортивних секціях не займалися 36,8 % юнаків і 51,0 % дівчат.

На наш погляд у такому відношенні до фізичної культури і спорту значне місце відводиться вчителів фізичної культури у школі. Відношення до вчителя фізичної культури у школярів, так як і у студентів, дещо різняться у юнаків і дівчат. Зокрема, характеризуючи своє бачення яким повинен бути викладач фізичного виховання та якими рисами він повинен володіти, юнаки на 1 місце поставили, що усі риси важливі, у дівчат – 3-є місце; сама особистість викладача важлива у юнаків на 3-му місці, у дівчат на 2 місці; манера розмовляти, вислуховувати проблеми студентів та надавати поради у юнаків на 5-му місці, у дівчат на 1 місці; у вмінні проведення занять з фізичного виховання, як юнаки, так і дівчата відвели 6-е місце; однакове 4-е місце у відповіді надали як юнаки, так і дівчата; байдуже відношення до викладача – 2-е місце юнаки, і 5-е місце у дівчат.

Отримані дані необхідно використати для підвищення професійних вимог до викладачів кафедри фізичного виховання. Тут є над чим задуматися викладачам. Можливо тут є одна із причин чому керівники деяких вищих навчальних закладів ліквідовують кафедри фізичного виховання або ж дисципліну "Фізичне виховання" носять на факультативні заняття.

У переліку основних причин своєї фізкультурної пасивності студенти називають відсутністю часу, втому від навчання та домашні справи. Далше у порядку зменшення значимості йдуть: відсутність бажання займатися і лін; відсутність такої звички; віддаленість місця занять від місця проживання; матеріальні забруднення (заняття у спортивних секціях платні); відсутність мети занять; психологічний дискомфорт через свою незадовільну координацію рухів; своєї постави; бажання запобігти уваги оточуючий; проблеми зі здоров'ям тощо. У той же час ряд дослідників, які досліджували бюджет вільного часу студентів, свідчать про його достатність, але у невмінні раціонально ним розпоряджуватися [9, 10]. При цьому відзначається невисока цінність фізкультурно-спортивної діяльності у структурі дозвілля студентської молоді.

Причиною низької фізкультурної активності студентської молоді, враховуючи визнання ними здоров'я як найвищої цінності, велике значення засобів фізичної культури та спорту для зміцнення здоров'я і наявності потреби у заняттях спортом, є також переоцінка особистого стану здоров'я. Іншими словами суб'єктивна оцінка здоров'я здебільшого не відповідає об'єктивним показникам. Так, по суб'єктивним оцінкам добрим вважають своє здоров'я 62,5 % студентів, задовільним – 32,5 %, 5,0 % студентів вважають незадовільний стан свого здоров'я. Об'єктивні ж дослідження виявили, що 37,0 % студентів мають низький рівень здоров'я, нижче середнього – 34,3 %, середній – 25,0 %, вище середнього – 3,7 % (безпечний рівень здоров'я). При цьому, коли особисте здоров'я оцінюється досить високо, головний мотив занять з фізичного виховання та самостійних занять фізичними вправами у вільні години від теоретичних занять – зміцнення здоров'я – втрачають свою сутність.

У якості висновків можна відмітити декларативність розуміння здоров'я як найвищої цінності більшістю студентів і позитивно-пасивне відношення до занять з фізичного виховання. Змінити таке відношення лише можливо через створення умов, окрім обов'язкових занять з фізичного виховання чотири години на тиждень, для самостійних занять студентів з опорою на найбільш популярні види спорту, підвищення рівня здоров'я через оптимізацію рівня рухової активності і формування мотивації у їх дійсної необхідності у майбутній професійній діяльності та захисту нашої Вітчизни у боротьбі проти російського агресора.

Інтереси окремого студента, окремої особистості не відповідають і не можуть відповідати інтересам суспільства у цілому. Але з іншого боку, діяльність суспільства повинна об'єктивно бути спрямованою на задоволення інтересів і потреб кожної особистості держави. Суспільство повинно допомагати у формуванні і розвитку у кожного студента активний інтерес і стійку необхідність до занять з фізичного виховання та самостійних занять фізичними вправами.

У процесі навчання студентів використовувалась проектна діяльність. Одним із таких самостійно розроблених студентами проектів був "Оздоровчо-фізкультурна діяльність студентів вищих навчальних закладів як чинник формування здорового способу життя" [7, 8]. Студентами проводилось проектування змісту системи формування відповідальності за своє здоров'я. Воно ґрунтувалось на поетапному формуванні компонентів цього особистісно важливої якості студентів. Учасники проекту виступали на студентських конференціях зі своїми розробками і отримували високу оцінку. Проект сприяв підвищенню самооцінки студентів, і таким чином сприяв підготовці їх до майбутньої професійної діяльності.

У якості одного із головних завдань навчання з дисципліни "Фізичне виховання" кафедра фізичного виховання визначила орієнтацію студентів на поступовий перехід від обов'язкових занять, регламентованих навчальною програмою, до індивідуальним самостійним заняттям фізичними вправами у вільні від навчання години. Необхідно відмітити, що в останні роки під впливом засобів масової інформації інтереси студентів зазнають деяких змін. Не дивлячись на збереження лідируючих позицій ігрових видів спорту, значний інтерес у студентів викликають ті види спорту, які сприяють вирішенню завдань із корекції постави. Цей факт підтверджує і вивчення завдань, які хотіли б вирішувати студенти в процесі занять з фізичного виховання та самостійних занять фізичними вправами.

Висновки. Згідно проведених досліджень можна зробити наступні висновки:

1. Необхідно кафедрі фізичного виховання разом із Студентською радою вищих навчальних закладів підготувати Звернення до керівників ВНЗ щодо виконання Постанови Верховної Ради України від 19 жовтня 2016 року № 1695-VIII "Про забезпечення сталого розвитку сфери фізичної культури і спорту в умовах децентралізації влади", Указу Президента України від 09 лютого 2016 року № 42/2016 "Про Національну стратегію з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року "Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація", Постанови Кабінету Міністрів України від 09.12. 2015 року № 1045 "Про затвердження Порядку проведення щорічного оцінювання фізичної підготовленості населення України" та листа Міністерства освіти і науки України від 05.05. 2017 року № 1/3-247 "Щодо проведення щорічного оцінювання фізичної підготовленості студентів".

2. Доцільно включити у зміст навчальних та фізкультурно-оздоровчих занять ті фізичні вправи, які б, окрім вирішення суцільно тренувальних завдань, цілеспрямовано впливали на формування зовнішнього стану та гармонічний розвиток особистості студента. Хороша постава і фізична підготовленість надають студентам впевненості у своїх силах та забезпечують стійку мотивацію до занять з фізичного виховання.

3. Розширити сферу надання у тренажерних залах послуг з веденням персонального тренінгу, необхідного для формування у студентів активності та інтересу до регулярних самостійних занять фізичною культурою та спортом.

4. Частіше залучати до самостійних занять студентів, які за станом здоров'я віднесені до підготовчої та спеціальної медичних груп, які не мають можливості у повному обсязі займатися фізичним вихованням згідно державної програми.

Перспективи подальших розвідок передбачають розгляд базових аспектів технологій формування здорового способу життя студентів вищих навчальних закладів у процесі набуття фізкультурно-оздоровчої освіти.

Використані джерела

1. Амосов Н. М. Энциклопедия Амосова. Алгоритм здоровья / Н. М. Амосов. – М.: ООО АСТ; Донецк: Сталкер, 2002. – 464 с.
2. Иващенко Л.Я. Самостоятельные занятия физическими упражнениями / Л. Я. Иващенко, Н. П. Страпко. – К.: Здоровье, 1988. – 160 с.
3. Муравов И. В. Оздоровительные эффекты физической культуры и спорта / И. В. Муравов. – К.: Здоровье, 1989. – 272 с.

4. Никифорова Г.С. Психология здоровья: Учебник для вузов / Г.С. Никифорова. – СПб: Питер, 2003. – 607 с.
5. Постанова Кабінету Міністрів України від 9 грудня 2015 року № 1045 "Про затвердження Порядку проведення щорічного оцінювання фізичної підготовленості населення України" <http://www.kmu.gov.ua/control/uk/cardnpd?docid=248719427>.
6. Присяжнюк С. І. Фізичне виховання : Навч. посіб. / С. І. Присяжнюк. – К.: Центр учбової літератури, 2008. – 504 с.
7. Присяжнюк С.І. Використання здоров'язберезувальних технологій у фізичному вихованні студентів спеціального медичного відділення. Теорія та практика: [Монографія] / С.І. Присяжнюк. – К.: ЦП "КОМПРИНТ", 2012. – 464 с.
8. Присяжнюк С.І. Оздоровча фізична культура студентів вищих навчальних закладів ІТ-технологій: Підручник / С.І. Присяжнюк, Д.Г. Оленев, Ю.М. Парчевський. – К.: НУБіП України, 2016. – 508 с.
9. Раевский Р.Т. Проблемы физической подготовленности современного человека и пути их решения на рубеже XXI века / Р.Т. Раевский // Фізична підготовленість та здоров'я населення: Зб. наук. матеріалів Міжнар. наук. симпозиуму (9-11 липня 1998 р. Одеса, Україна). – Одеса: ТЕС, 1998. – С. 16-18.
10. Раевский Р.Т. Здоровье, здоровый и оздоровительный образ жизни студентов / Р.Т. Раевский, С.М. Канишевский. – Одесса: Наука и техника, 2008. – 556 с.
11. Указ Президента України від 9 лютого 2016 року № 42/2016 "Про Національну стратегію з оздоровчої рухової активності в Україні на період до 2025 року "Рухова активність – здоровий спосіб життя – здорова нація".

Prisyazhnyuk S.

INVESTIGATION OF THE ISSUE OF STUDENTS' ATTITUDE TO PHYSICAL EDUCATION CLASSES

The author researched students' attitude to physical education classes in universities of Ukraine. Young people – are the future of our country, the most promising part of our society, which is the basic and the most productive carrier of the gene pool of the Ukrainian nation.

The modern population' life is characterized by an increasing hypodynamia and hypokinesia, caused by the nature of professional activity, high level of automation, computerization and mechanization of production processes and lifestyles.

It won't be an exaggeration if to say that the situation with the condition of physical education in schools of Ukraine is catastrophic. The interest of young people to physical culture and sport is decreasing, while they prefer computer games, visiting bars and casinos where they can drink alcohol, try drugs and so on. And this is not strange, because powerful promotion of different types of violence, alcohol, tobacco, various gambling establishments can cause a considerable interest among young people. The promotion of a healthy lifestyle, physical culture and sport is almost absent, and it is not profitable for our politicians and businessmen. Meanwhile, the nation is dying.

In modern life physical culture and sport are of a great social and economic importance both for a society and for every student. Because doing physical exercise helps to develop and to improve many important social and biological features, positively influencing on a harmonious development and education of students. However, physical education involves a cultivation of stable motivation and needs to live a healthy lifestyle, as well as to achieve the appropriate level of psycho-physical preparedness. This involves the monitoring of students' value system, learning their needs and reasons in choosing different forms and means of physical exercises.

Key words: *issue, students, physical education, university, social and economic values, society, psycho-physical preparedness.*

Стаття надійшла до редакції 28.08.2017